

Judikatúra súdov EÚ

od 5. augusta do 13. októbra 2017

(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov.....	3
B.	Oblasť: Colná únia	3
C.	Oblasť: Dane	4
D.	Oblasť: Doprava.....	6
E.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	6
F.	Oblasť: Energetika	7
G.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	7
H.	Oblasť: Inštitucionálne právo	9
I.	Oblasť: Migračná politika	10
J.	Oblasť: Ochrana osobných údajov.....	10
K.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	11
L.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	11
M.	Oblasť: Prístup k dokumentom	13
N.	Oblasť: Sociálna politika	14
O.	Oblasť: Štátna pomoc	15
P.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti	15
Q.	Oblasť: Verejné obstarávanie	17
R.	Oblasť: Voľný pohyb osôb	18
S.	Oblasť: Životné prostredie.....	18
II.	Judikatúra Všeobecného súdu	19
A.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	19
B.	Oblasť: Inštitucionálne právo	20
C.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	21
D.	Oblasť: Prístup k dokumentom	21
E.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	22
F.	Oblasť: Štátna pomoc	23

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutiach. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-413/15 Farrell (10. 10. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel – Smernica 90/232/EHS – Článok 1 – Zodpovednosť za ujmu na zdraví spôsobenú všetkým cestujúcim okrem vodiča – Povinné poistenie – Priamy účinok – Smernica 84/5/EHS – Článok 1 ods. 4 – Orgán poverený náhradou škody na majetku alebo ujmy na zdraví spôsobených neidentifikovaným vozidlom alebo nepoisteným vozidlom – Možnosť odvolávať sa na smernicu proti štátu – Podmienky, za ktorých možno považovať subjekt súkromného práva za subjekt štátu, voči ktorému sa možno dovolávať ustanovení smernice, ktoré môžu mať priamy účinok“

Osoba zranená pri dopravnej nehode si neúspešne nárokovala vyplatenie náhrady ujmy na zdraví od vnútroštátneho orgánu zriadeného štátom za účelom vyplácania náhrady škody na majetku alebo ujmy na zdraví spôsobených neidentifikovateľným vozidlom alebo vozidlom bez povinného zmluvného poistenia. Súdny dvor uznal, že uvedený orgán je síce súkromný subjekt, ale bola mu štátom zverená úloha vykonávaná vo verejnom záujme a boli mu udelené mimoriadne právomoci (napr. právomoc uložiť poisťovníam povinnosť stať sa jeho členmi a financovať ho). Preto voči nemu v inak horizontálnom vzťahu možno namietat ustanovenia smernice, ktoré môžu mať priamy účinok.

B. Oblasť: Colná únia

C-661/15 X (12. 10. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colná únia – Colný kódex Spoločenstva – Článok 29 – Dovoz vozidiel – Určenie colnej hodnoty – Článok 78 – Oprava colného vyhlásenia – Článok 236 ods. 2 – Vrátenie dovozného cla – Lehota 3 rokov – Nariadenie (EHS) č. 2454/93 – Článok 145 ods. 2 a 3 – Riziko vadnosti – Lehota 12 mesiacov – Platnosť“

Dovozca vozidiel z tretej krajiny si nárokoval čiastočné vrátenie cla zaplateného za dovezené automobily z dôvodu, že colná hodnota automobilov sa ukázala byť nižšia ako pôvodne deklarovaná hodnota. Colný úrad žiadosť zamietol pre automobily, pri ktorých existovalo len riziko výskytu vady. Výrobca automobilov totiž na vlastné náklady majiteľom dovezených vozidiel umožnil výmenu potenciálne vadnej spojky. Súdny dvor rozhodol, že ustanovenia Colného kódexu, ktoré umožňujú upraviť colnú hodnotu tovaru, ktorý sa ukáže ako vadný po jeho prepustení do voľného obehu, sa aplikujú aj na situáciu ako vo veci samej, keď existuje riziko „vadnosti“ tovaru súvisiace s jeho výrobou, dôsledkom čoho na základe zmluvnej záručnej povinnosti predávajúci poskytne kupujúcemu zľavu z ceny vo forme náhrady nákladov vynaložených na úpravu tovaru s cieľom vylúčiť dané riziko.

C-156/16 Tigers (12. 10. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 412/2013 – Článok 1 ods. 3 – Colný kódex Spoločenstva – Článok 78 – Pravidlo podmieňujúce uplatnenie individuálnych antidumpingových colných sadzieb predložením platnej faktúry – Prípustnosť predloženia platnej obchodnej faktúry dodatočne po colnom vyhlásení – Odmietnutie vrátenia antidumpingového cla“

Vykonávacie nariadenie 412/2013 stanovuje, že uplatňovanie individuálnych a priaznivejších antidumpingových colných sadzieb je podmienené tým, že colným orgánom členských štátov sa predloží platná obchodná faktúra, ktorá spĺňa požiadavky stanovené v prílohe nariadenia. Žiadne ustanovenie tohto nariadenia však nespresňuje časový okamih, kedy sa má colným úradom platná obchodná faktúra predložiť. Súdny dvor rozhodol, že uvedené ustanovenie umožňuje aj po tom, ako bolo podané colné vyhlásenie, dodatočne predložiť platnú obchodnú faktúru na účely vymerenia konečného antidumpingového cla, ak sú splnené všetky ostatné nevyhnutné predpoklady na udelenie osobitnej antidumpingovej colnej sadzby pre daný podnik a ak je zabezpečené riadne uplatňovanie antidumpingových cieľ.

C. Oblasť: Dane

C-648/15 Rakúska republika v. Spolková republika Nemecko (12. 9. 2017)

„Článok 273 ZFEÚ – Spor medzi členskými štátmi, ktorý bol Súdnemu dvoru predložený na základe dohody – Dane – Dvojstranná zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia – Zdanenie úrokov z prevoditeľných cenných papierov – Pojem „pohľadávky s účasťou na zisku““

Rakúska banka bola majiteľom cenných papierov nemeckej banky, na základe čoho jej boli vyplatené úroky. Právomoc zdať tieto úroky si však nárokovali aj rakúske aj nemecké daňové orgány a medzi oboma členskými štátmi tak vznikol spor o výklad príslušných ustanovení rakúsko-nemeckej bilaterálnej zmluvy o zabránení dvojitého zdanenia. Súdny dvor najprv rozhodol, že podmienka súvislosti medzi predloženým sporom a predmetom Zmlúv je v tomto prípade splnená a jeho právomoc podľa čl. 273 ZFEÚ, ktorý doposiaľ nebol pred Súdnym dvorom aplikovaný, je tak daná. Následne pripomenul, že pojmy stanovené v uvedenej medzinárodnej zmluve nemožno vykladať podľa daňového práva jedného signatárskeho štátu. Prihliadajúc na predmet a účel zmluvy a obvyklý význam použitých pojmov, okrem iného v kontexte zaužívaných účtovných štandardov, napokon dospel k záveru, že pod sporný pojem „pohľadávky s účasťou na zisku“ podľa predmetnej bilaterálnej zmluvy nespádajú cenné papiere vo veci samej, čím odmietol výklad presadzovaný Nemeckom.

C-605/15 Aviva (21. 9. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Článok 132 ods. 1 písm. f) – Oslobodenie od dane pri určitých činnostiach vo verejnom záujme – Oslobodenie služieb, ktoré poskytujú nezávislé skupiny osôb svojim členom, od dane – Uplatniteľnosť v oblasti poisťovníctva“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal možnosťou oslobodiť služby poskytované nezávislými skupinami osôb (NSO) od DPH, ktorú smernica o DPH obmedzuje na situáciu, keď členovia NSO uskutočňujú

činnosti vo verejnom záujme. Rozhodol, že toto kritérium nespĺňajú členovia NSO ako vo veci samej, ktorí vykonávajú činnosť v oblasti poistenia a dôchodkového zabezpečenia. Okrem toho priznal, že výklad predchádzajúcej judikatúry viedol niektoré členské štáty k tomu, aby oslobodili od DPH poskytovanie služieb zo strany NSO, ktoré boli poisťovacími spoločnosťami. Pripomenul však, že vo svetle niektorých zásad práva EÚ výklad poskytnutý v aktuálne rozhodnutej veci nemôžu vnútroštátne orgány použiť pre nepriznanie oslobodenia od DPH pre NSO v ešte neskončenom zdaňovacom období.

C-262/16 Shields & Sons Partnership (12. 10. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Článok 296 ods. 2 – Článok 299 – Spoločná paušálna úprava pre poľnohospodárov – Vyňatie zo spoločnej úpravy – Podmienky – Pojem „kategória poľnohospodárov““

Vnútroštátne daňové orgány odňali poľnohospodárovi certifikát, ktorý ho oprávňoval využívať systém paušálnej kompenzácie podľa smernice 2006/112 o DPH. Rozhodnutie o odňatí bolo založené na zistení, že daný subjekt získal ako kompenzáciu DPH vyššiu sumu, než je suma DPH na vstupe, ktorú by si mohol odpočítať podľa všeobecných alebo zjednodušených pravidiel zdaňovania, čím podľa názoru daňovej správy malo dôjsť k porušeniu zásady daňovej neutrality. Súdny dvor však zdôraznil, že táto zásada sama o sebe nemôže odôvodňovať opatrenie spočívajúce vo vyňatí spod režimu paušálnej kompenzácie. Takéto vyňatie môže byť uskutočnené jedine v súlade s čl. 296 ods. 2 uvedenej smernice, pričom toto ustanovenie taxatívnym spôsobom stanovuje všetky prípady vyňatia spod režimu paušálnej kompenzácie. Členské štáty môžu definovať kategórie poľnohospodárov, ktorí sú vyňatí spod daného režimu, avšak musia tak spraviť transparentným a dostatočne zreteľným spôsobom.

C-404/16 Lombard Ingotlan Lízing (12. 10. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – DPH – Smernica 2006/112/ES – Článok 90 ods. 1 – Priamy účinok – Základ dane – Zníženie v prípade zrušenia, vypovedania alebo odstúpenia – Zníženie v prípade celkového alebo čiastočného nezaplatenia – Rozlišovanie – Lízingová zmluva vypovedaná z dôvodu nezaplatenia lízingových splátok“

Súdny dvor v tejto veci vykladal ustanovenia smernice o DPH, podľa ktorých členské štáty nesmú odmietnuť priznať právo na zníženie základu dane oprávnenému subjektu v situácii, keď dôjde k ukončeniu zmluvy o dodávke tovaru. Súdny dvor konštatoval, že pod pojmy „zrušenie,“ „vypovedanie“ či „odstúpenie“ podľa čl. 90 ods. 1 smernice možno subsumovať aj situáciu, keď je lízingová zmluva s povinným prevodom vlastníctva s definitívnou platnosťou skončená z dôvodu nezaplatenia lízingových splátok zo strany nájomcu. Súdny dvor ďalej potvrdil, že prenajímateľ sa v tomto prípade môže odvolávať na čl. 90 ods. 1 smernice a nárokovať si zníženie základu dane, aj keď vnútroštátne právo považuje takýto prípad za „neplatenie“ (čl. 90 ods. 2), pri ktorom neumožňuje zníženie základu dane.

D. Oblasť: Doprava

C-559/16 Bossen a i. (7. 9. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Doprava – Nariadenie (ES) č. 261/2004 – Článok 7 ods. 1 – Spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov – Let skladajúci sa z niekoľkých úsekov – Pojem ‚vzdialenosť‘, ktorá sa má zohľadniť“

V danej veci išlo o to, ako sa má pri omeškaných letoch s prestupom počítať celková vzdialenosť letu, ktorá je podstatná pre určenie výšky náhrady za meškание. Súdny dvor dospel k záveru, že sa musí zohľadniť jedine vzdialenosť vzdušnou čiarou, ktorá by bola prekonaná priamym letom z letiska odletu do letiska priletu. Nie je podstatné, že skutočne prekonaná vzdialenosť počas letu s prestupom je väčšia ako vzdialenosť vzdušnou čiarou.

E. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

C-56/16 P EUIPO v. Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (14. 9. 2017)

„Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Článok 8 ods. 4, článok 53 ods. 1 písm. c) a článok 53 ods. 2 písm. d) – Slovná ochranná známka Európskej únie PORT CHARLOTTE – Návrh na vyhlásenie neplatnosti tejto ochrannej známky – Ochrana priznaná skorším označeniam pôvodu ‚Porto‘ a ‚Port‘ podľa nariadenia (ES) č. 1234/2007 a vnútroštátneho práva – Výlučný charakter ochrany priznanej týmto označeniam pôvodu – Článok 118n nariadenia (ES) č. 1234/2007 – Pojmy ‚využívanie‘ chráneného označenia pôvodu a ‚vyvolávanie mylnej predstavy‘ o chránenom označení pôvodu“

EUIPO zaregistroval ochrannú známku PORT CHARLOTTE v prospech výrobcu whisky. Zápis známky bol napadnutý z dôvodu, že táto známka údajne porušovala práva chráneného označenia pôvodu pre portugalské portské vína. EUIPO námietky zamietol a zápis známky nezrušil. Všeobecný súd však rozhodnutie EUIPO zrušil¹ a vyhovel tak žalobnému dôvodu, podľa ktorého EUIPO mal pri posudzovaní danej veci uplatniť aj relevantné pravidlá portugalského práva. Súdny dvor však v odvolacom konaní dospel k opačnému záveru, keď konštatoval, že predmetné označenie bolo zapísané a je chránené na základe nariadenia 1234/2007, pričom režim ochrany podľa uvedeného nariadenia má výlučný charakter. Odmietol tak ako nesprávny záver Všeobecného súdu, podľa ktorého ochranu tohto označenia môže dopĺňať vnútroštátne portugalské právo priznávajúce dodatočnú ochranu.

¹ Rozsudok Všeobecného súdu z 18. novembra 2015 vo veci T-659/14 *Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto v. ÚHVT*, EU:T:2015:863.

F. Oblasť: Energetika

Spojené veci C-215/16, C-216/16, C-220/16 a C-221/16 Elecdey Carcelen a i. (20. 9. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Elektrická energia veterného pôvodu – Smernica 2009/28/ES – Podpora využívania energie z obnoviteľných zdrojov – Článok 2 druhý odsek písm. k) – Systém podpory – Článok 13 ods. 1 druhý pododsek písm. e) – Správne poplatky – Smernica 2008/118/ES – Všeobecný systém spotrebných daní – Článok 1 ods. 2 – Iné nepriame dane na osobitné účely – Smernica 2003/96/ES – Zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny – Článok 4 – Minimálne sadzby zdaňovania energie – Poplatok uplatňovaný na veterné elektrárne určené na výrobu elektrickej energie“

Súdny dvor posudzoval, či vnútroštátna legislatíva zavádzajúca poplatok voči prevádzkovateľom veterných elektrární za účelom kompenzácie ich negatívnych vplyvov na životné prostredie je v súlade so smernicou 2009/28 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov, smernicou 2003/96 o zdaňovaní energetických výrobkov a smernicou 2008/118 o systéme spotrebných daní. Rozhodol, že členské štáty disponujú širokou mierou voľnej úvahy pri aplikovaní smernice 2009/28 a hoci táto smernica uvádza príklady systémov podpory, ktoré štáty môžu prijať na podporu využívania energie z obnoviteľných zdrojov, žiadne z jej ustanovení explicitne nezakazuje zavedenie poplatku ako vo veci samej. Táto smernica tak nebráni zavedeniu takéhoto poplatku. Berúc do úvahy najmä charakter poplatku – paušálna suma určená podľa plochy elektrárne, nie podľa vyrobenej energie – Súdny dvor usúdil, že nezdaňuje energetické výrobky ani elektrinu, a preto neodporuje ani smernici 2003/96. Zároveň poplatok nepredstavuje ani daň zaťažujúcu spotrebu energetických výrobkov alebo elektriny, a preto nespadá ani do pôsobnosti smernice 2008/118.

G. Oblasť: Hospodárska súťaž

C-413/14 P Intel v. Európska komisia (6. 9. 2017)

„Odvolanie – Článok 102 ZFEÚ – Zneužitie dominantného postavenia – Vernostné zľavy – Právomoc Komisie – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Článok 19“

EK vyrubila spoločnosti Intel pokutu vo výške 1,06 miliardy EUR za zneužitie dominantného postavenia na trhu s mikroprocesormi, ktorého sa spoločnosť dopustila tým, že poskytovala odberateľom svojich výrobkov zľavy pod podmienkou, že od nej budú nakupovať väčšinu alebo prevažnú väčšinu svojej potreby procesorov. Všeobecný súd rozhodnutie EK potvrdil², avšak Súdny dvor rozsudok Všeobecného súdu zrušil a vrátil mu vec s tým, že má preskúmať, vzhľadom na tvrdenia preložené spoločnosťou Intel, schopnosť sporných zliav obmedziť hospodársku súťaž. Konkrétne je potrebné preskúmať, či EK správne uplatnila tzv. test AEC (*as efficient competitor test*) pri posudzovaní toho, či poskytovanie zliav mohlo mať vplyv na vylúčenie konkurentov z trhu.

² Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júna 2014 vo veci T-286/09 *Intel v. Európska komisia*, EU:T: 2014:547.

C-177/16 Biedrība "Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra - Latvijas Autoru apvienība" Konkurences padome (14. 9. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hospodárska súťaž – Článok 102 ZFEÚ – Zneužívanie dominantného postavenia – Pojem ‚neprimerané ceny‘ – Poplatky vybrané organizáciou kolektívnej správy autorského práva – Porovnanie so sadzbami uplatňovanými v iných členských štátoch – Výber referenčných štátov – Kritériá posúdenia cien – Výpočet pokuty“

Lotyšskému orgánu kolektívnej správy autorských práv bola uložená pokuta za porušenie pravidiel o ochrane hospodárskej súťaže, ktorého sa mal dopustiť tým, že zneužil svoje monopolné postavenie a určil neprimerané sadzby cien za poskytovanie svojich služieb. Neprimeranosť cien bola konštatovaná najmä na základe porovnania sadzieb so sadzbami v susedných štátoch. Súdny dvor, konštatujúc v prvom rade aplikovateľnosť čl. 102 ZFEÚ na činnosť orgánu kolektívnej ochrany autorských práv, dospel k záveru, že metodika porovnávania sadzieb s inými štátmi je vhodným nástrojom pri posudzovaní neprimeranosti cien. Má sa však zohľadniť index parity kúpnej sily, referenčné štáty musia byť vybrané na základe objektívnych, primeraných a overiteľných kritérií a základ pre vykonané porovnania musí byť jednotný. Súdny dvor ďalej určil podmienky, za ktorých možno zistený rozdiel medzi sadzbami považovať za podstatný.

C-85/15 P Feralpi v. Európska komisia (21. 9. 2017)

Spojené veci C-86/15 P a C-87/15 P Ferriera Valsabbia a Valsabbia Investimenti v. Európska komisia (21. 9. 2017)

C-88/15 P Ferriere Nord v. Európska komisia (21. 9. 2017)

C-89/15 P Riva Fire v. Európska komisia (21. 9. 2017)

„Odvolanie – Kartely – Talianski výrobcovia výstužných tyčí do betónu – Stanovenie cien, ako aj obmedzenie a kontrola výroby a predaja – Porušenie článku 65 UO – Zrušenie pôvodného rozhodnutia Všeobecným súdom Európskej únie – Opätovne prijaté rozhodnutie na základe nariadenia (ES) č. 1/2003 – Nevydanie nového oznámenia o výhradách – Neexistencia ústneho vypočutia po zrušení pôvodného rozhodnutia – Lehoty, ktoré plynuli v konaní na Všeobecnom súde“

V roku 2002 EK udelila pokuty viacerým spoločnostiam podnikajúcim v oceliarskom priemysle z dôvodu vytvorenia kartelu a zneužitia dominantného postavenia. EK pokračovala v konaní o výhradách aj po ukončení platnosti Zmluvy o ESUO a stanovila termíny „ústnych vypočutí“ za prítomnosti členských štátov. V niekoľkých rozhodnutiach Všeobecný súd rozhodnutie EK potvrdil.³ Súdny dvor však v odvolacích konaniach vyhovel odvolaniam týchto spoločností a sporné rozhodnutia EK zrušil. Svoje rozhodnutie Súdny dvor oprel najmä o formálne aspekty konania, keď dospel k záveru, že EK nedodržala právo podnikov na ústne vypočutie, pričom zdôraznil potrebu rozlišovať v danej veci

³ Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2014 vo veci T-92/10 *Ferriera Valsabbia a Valsabbia Investimenti v. Európska komisia*, EU:T:2014:1032; rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2014 vo veci T-85/10 *Alfa Acciai v. Európska komisia*, EU:T:2014:1037; rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2014 vo veci T-90/10 *Ferriere Nord v. Európska komisia*, EU:T:2014:1035; rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2014 vo veci T-83/10 *Riva Fire v. Európska komisia*, EU:T:2014:1034; rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2014 vo veci T-70/10 *Feralpi v. Európska komisia*, EU:T:2014:1031.

medzi ústnymi vypočutiami súvisiacimi s prerokovaním právnych dôsledkov skončenia platnosti Zmluvy o ESUO a ústnymi vypočutiami vo veci samej.

H. Oblasť: Inštitucionálne právo

Spojené veci C-177/17 a C-178/17 Demarchi Gino a i. (7. 9. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie – Vykonanie práva Únie – Dostatočná súvislosť – Neexistencia – Nedostatok právomoci Súdneho dvora.“

V tomto prípade išlo o spor medzi spoločnosťou Demarchi Gino a p. Garavaldim na jednej strane a talianskym ministerstvom spravodlivosti na druhej strane. Keďže dve konkurzné konania, ktorých sa menované spoločnosti zúčastnili ako veritelia, trvali neprimerane dlho, bolo ministerstvo spravodlivosti súdnym rozhodnutím zaviazané k spravodlivej náhrade ujmy z dôvodu neprimeranej dĺžky súdnych konaní. Vnútroštátny právny predpis však za účelom vymáhania takto priznanej náhrady stanovoval ďalšie povinnosti, o ktorých súlade s právom EÚ mal vnútroštátny súd pochybnosti. Súdny dvor ale rozhodol, že nemá právomoc odpovedať na prejudiciálnu otázku, keďže nič nepoukazuje na to, že spor vo veci samej sa týka výkladu alebo uplatnenia inej normy práva EÚ, než sú normy uvedené v Charte základných práv EÚ, ktorá však sama osebe nemôže založiť právomoc Súdneho dvora.

C-589/15 P Anagnostakis v. Európska komisia (12. 9. 2017)

„Odvolanie – Inštitucionálne právo – Iniciatíva občanov, ktorou sa Európska komisia vyzýva, aby predložila legislatívny návrh týkajúci sa zrušenia verejného dlhu v prípade členských štátov, ktoré sa nachádzajú v stave núdze – Žiadosť o registráciu – Zamietnutie Komisiou – Zjavný nedostatok právomoci Komisie – Nariadenie (EÚ) č. 211/2011 – Článok 4 ods. 2 písm. b) – Povinnosť odôvodnenia – Článok 122 ZFEÚ – Článok 136 ZFEÚ – Porušenie“

EK pre nedostatok právomoci zamietla registráciu európskej iniciatívy občanov, ktorá chcela docieľiť zmenu legislatívy EÚ tak, aby bolo možné zrušiť verejný dlh krajín nachádzajúcich sa v stave núdze, pričom Všeobecný súd toto rozhodnutie EK potvrdil.⁴ V odvolacom konaní sa Súdny dvor stotožnil so Všeobecným súdom, že ustanovenia ZFEÚ, na ktoré sa odvolával žalobca, neumožňujú prijatie opatrenia alebo zásady, ktoré v podstate oprávňujú členský štát, aby jednostranne rozhodol, že v celom rozsahu alebo sčasti nesplatí svoj dlh. Podľa Súdneho dvora prijatie zásady stavu núdze nemôže spadať pod pojem pomoc, ktorú poskytuje EÚ, keďže takáto zásada zahŕňa nielen dlh členského štátu voči EÚ, ale aj voči iným verejnoprávnym alebo súkromným osobám (vrátane členských štátov).

⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 30. septembra 2015 vo veci T-450/12 *Anagnostakis v. Európska komisia*, EU:T:2015:739.

I. Oblasť: Migračná politika

Spojené veci C-643/15 a C-647/15 Slovenská republika a Maďarsko v. Rada EÚ (6. 9. 2017)

„Žaloba o neplatnosť – Rozhodnutie (EÚ) 2015/1601 – Dočasné opatrenia v oblasti medzinárodnej ochrany v prospech Helénskej republiky a Talianskej republiky – Núdzová situácia v dôsledku náhleho prílevu štátnych príslušníkov tretích krajín na územie niektorých členských štátov – Premiestnenie týchto štátnych príslušníkov na územie iných členských štátov – Počty žiadateľov, ktorí majú byť premiestnení – Článok 78 ods. 3 ZFEÚ – Právny základ – Podmienky uplatnenia – Pojem ‚legislatívny akt‘ – Článok 289 ods. 3 ZFEÚ – Záväzná povaha záverov prijatých Európskou radou pre Radu Európskej únie – Článok 15 ods. 1 ZEÚ a článok 68 ZFEÚ – Podstatné formálne náležitosti – Zmena návrhu Európskej komisie – Požiadavky novej konzultácie s Európskym parlamentom a jednohlasného hlasovania v Rade Európskej únie – Článok 293 ZFEÚ – Zásady právnej istoty a proporcionality“

Súdny dvor spoločným rozsudkom zamietol žaloby Slovenskej republiky a Maďarska proti rozhodnutiu Rady EÚ o dočasnom mechanizme premiestnenia 120 000 žiadateľov o medzinárodnú ochranu na základe fixne stanovených kvót medzi členské štáty (primárne) z Talianska a Grécka. Predovšetkým ozrejmil, že legislatívne akty sú iba také akty EÚ, pri ktorých ich právny základ výslovne hovorí o legislatívnom postupe. Napadnuté rozhodnutie, ktorého platnosť sa definitívne skončila 26. septembra 2017, je preto nelegislatívnym aktom, no napriek tomu smelo zavádzať dočasné výnimky z legislatívnych aktov. Súdny dvor objasnil aj ďalšie otázky týkajúce sa použitia čl. 78 ods. 3 ZFEÚ ako právneho základu, najmä jeho previazanie so zásadou solidarity, aké opatrenia podľa neho možno prijímať a aké podmienky pri tom musia byť dodržané. Tiež sa venoval procesným otázkam prijímania aktov EÚ, a to pravidlám pre zmenu návrhu zo strany EK, potrebe opätovnej konzultácie EP pri zásadných zmenách návrhu a jazykovému režimu pri rokovaní o návrhoch právnych aktov v Rade EÚ. Napokon Súdny dvor odmietol, že by napadnuté rozhodnutie bolo v rozpore so zásadou proporcionality.

J. Oblasť: Ochrana osobných údajov

C-73/16 Puškár (27. 9. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Charta základných práv Európskej únie – Články 7, 8 a 47 – Smernica 95/46/[ES] – Články 1, 7 a 13 – Spracovanie osobných údajov – Článok 4 ods. 3 ZEÚ – Vytvorenie zoznamu s osobnými údajmi – Predmet – Správa dane – Potláčanie daňových podvodov – Súdne preskúmanie – Ochrana základných práv a slobôd – Podmienenie súdneho opravného prostriedku požiadavkou predchádzajúcej správnej sťažnosti – Prípustnosť uvedeného zoznamu ako dôkazného prostriedku – Podmienky týkajúce sa zákonnosti spracovania osobných údajov – Splnenie úlohy prevádzkovateľa vykonávanej vo verejnom záujme“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal 4 prejudiciálnymi otázkami Najvyššieho súd SR v súvislosti so zoznamami tzv. „bielych koní“ a ich súladom s právom EÚ v oblasti ochrany osobných údajov. Najprv uviedol, že podmienenie prípustnosti žaloby požiadavkou podania sťažnosti môže byť za určitých podmienok v súlade čl. 47 Charty základných práv EÚ. Je potrebné, aby predchádzajúce povinné vyčerpanie dostupných správnych opravných prostriedkov nespôsobilo podstatné oneskorenie

podania súdneho opravného prostriedku, pozastavilo premlčanie dotknutých práv a nevedlo ku vzniku nadmerných nákladov. Pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov orgánmi členského štátu na účely správy daní a potlačania daňových podvodov bez súhlasu dotknutých osôb a súlad takéhoto spracúvania so smernicou 95/46 a čl. 7 a 8 Charty, takéto spracúvanie môže byť oprávnené. Na jednej strane však musia byť príslušné orgány vnútroštátnym právom poverené príslušnými úlohami vo verejnom záujme, zápis mien dotknutých osôb do uvedeného zoznamu musí byť skutočne nevyhnutný na dosiahnutie sledovaných cieľov a musia existovať dostatočné dôvody domnievať sa, že dotknuté osoby sa nachádzajú v uvedenom zozname oprávnené. Na druhej strane musia byť splnené všetky ďalšie podmienky zákonnosti sporného spracúvania osobných údajov upravené smernicou 95/46. Ďalej sa Súdny dvor vo svetle čl. 47 Charty zaoberal podmienkami, za akých môže vnútroštátny súd odmietnuť ilegálne získaný dôkaz. Uviedol, že vnútroštátny súd nemá odmietnuť takýto dôkaz, ibaže by bolo takéto odmietnutie stanovené vnútroštátnou právnou úpravou a rešpektovalo by súčasne podstatu práva na účinný prostriedok nápravy a zásadu proporcionality. Poslednú otázku týkajúcu sa možných rozdielov medzi judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a judikatúrou Súdneho dvora a z toho vyplývajúcich povinností vnútroštátneho súdu odmietol Súdny dvor ako neprípustnú.

K. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

C-186/16 Andriuc a i. (20. 9. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 93/13/EHS – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Článok 3 ods. 1 a článok 4 ods. 2 – Posúdenie nekalej povahy zmluvných podmienok – Zmluva o úvere uzatvorená v cudzej mene – Kurzové riziko, ktoré v celom rozsahu znáša spotrebiteľ – Značná nerovnováha v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy – Okamih, v ktorom sa má táto nerovnováha posudzovať – Rozsah pojmu „jasne a zrozumiteľne vypracované“ podmienky – Úroveň informácií, ktoré musí banka poskytnúť“

V danej veci išlo o posúdenie, či podmienka stanovená v zmluve o úvere uzatvorenej medzi finančnou inštitúciou a fyzickou osobou, na základe ktorej bol úver dohodnutý a má sa splácať v cudzej mene, a to bez ohľadu na riziko zmeny výmenného kurzu v neprospech dlžníka, predstavuje nekalú zmluvnú podmienku. Súdny dvor spresnil, že finančné inštitúcie sú povinné poskytnúť dlžníkom informácie dostatočné na to, aby dlžníkom umožnili prijať obozretné rozhodnutia založené na dobrej informovanosti, pričom informácie sa musia týkať nielen možnosti revalvácie alebo devalvácie cudzej meny, v ktorej bol úver dohodnutý a v ktorej sa má splácať, ale aj dosahu, aký má na splátky pohyb výmenného kurzu a zvýšenie úrokovej sadzby cudzej meny. Súdny dvor ponechal na vnútroštátnom súde, aby overil kvalitu informácií poskytnutých spotrebiteľom v tejto veci.

L. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

C-350/16 P Pappalardo a i. v. Európska komisia (13. 9. 2017)

„Odvolanie – Spoločná politika v oblasti rybolovu – Mimozmluvná zodpovednosť Európskej únie – Návrh na náhradu škody – Nariadenie (ES) č. 530/2008 – Núdzové opatrenia prijaté Európskou komisiou –

Dostatočne závažné porušenie právnej normy – Možnosť dovolávať sa tohto porušenia – Zásada zákazu diskriminácie – Právna sila rozhodnutej veci“

V konaní pred Všeobecným súdom sa taliansky občan a niekoľko obchodných spoločností podnikajúcich v oblasti rybolovu domáhali vyplatenia náhrady škody v celkovej hodnote cca 6,5 milióna EUR, ktorá im mala byť spôsobená nariadením EK (č. 530/2008), ktoré zaviedlo predčasný úplný zákaz lovu tuniaka modroplutvého. Všeobecný súd žalobe nevyhovel⁵ a Súdny dvor toto rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol. Súdny dvor neprijal argument odvolateľov, podľa ktorého Všeobecný súd rozhodol v rozpore so zásadou právnej sily rozhodnutej veci a zásadou legitímnej dôvery, keď údajne nesprávne prioritizoval a vykladal predchádzajúcu judikatúru⁶, týkajúcu sa posúdenia platnosti predmetného nariadenia. Súdny dvor ďalej potvrdil, že v danej veci nie je možné založiť mimozmluvnú zodpovednosť EÚ, keďže predchádzajúcou judikatúrou potvrdená neplatnosť tej časti predmetného nariadenia, ktoré zvýhodňovalo španielskych rybárov pred rybármi plaviacich sa pod vlajkou iných štátov, sa netýka situácie odvolateľov a nemôže zakladať ich nárok na náhradu škody.

C-111/16 Fidenato a i. (13. 9. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poľnohospodárstvo – Geneticky modifikované potraviny a krmivá – Núdzové opatrenia – Vnútroštátne opatrenie, ktoré má za cieľ zákaz pestovania geneticky modifikovanej kukurice MON 810 – Udržiavanie opatrenia v platnosti alebo jeho obnovenie – Nariadenie (ES) č. 1829/2003 – Článok 34 – Nariadenie (ES) č. 178/2002 – Články 53 a 54 – Podmienky uplatnenia – Zásada preventívnosti“

V Taliansku bol pod hrozbou trestného stíhania zavedený zákaz pestovania istej odrody geneticky modifikovanej kukurice napriek tomu, že na území EÚ platilo povolenie jej pestovania a EK zamietla žiadosť Talianska o prijatie núdzových opatrení zakazujúcich pestovanie takejto kukurice na území Talianska. EK vychádzala zo stanoviska EFSA a konštatovala, že neexistuje nový vedecky podložený dôkaz o škodlivých účinkoch takejto kukurice. Súdny dvor konštatoval, že núdzové opatrenia nemožno prijať bez preukázania, že geneticky modifikovaný výrobok pravdepodobne predstavuje vážne riziko pre ľudské zdravie a životné prostredie. Členský štát môže prijať takéto opatrenia iba po tom, čo o potrebe ich prijatia riadne informoval EK a EK sama neprijala nijaké opatrenia. Takto prijaté opatrenia môžu ostať v platnosti, kým ich EK nezruší (prípadne nezmení). Vnútroštátny súd má prihliadajúc na takto stanovené podmienky posúdiť zákonnosť prijatých opatrení vo veci samej.

C-183/16 P Tilly-Sabco v. Európska komisia (20. 9. 2017)

„Odvolanie – Poľnohospodárstvo – Hydinové mäso – Zmrazené kurčatá – Vývozné náhrady – Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 689/2013 stanovujúce náhradu na 0 eur – Zákonnosť – Nariadenie (ES)

⁵ Rozsudok Všeobecného súdu z 27. apríla 2016 vo veci T-316/13 *Pappalardo a i. v. Európska komisia*, EU:T:2016:24.

⁶ Rozsudok Súdneho dvora zo 17. marca 2011 vo veci C-221/09 *AJD Tuna*, EU:C:2011:153; uznesenie Všeobecného súdu zo 14. februára 2012 vo veci T-305/08 *Taliansko v. Európska komisia*, EU:T:2012:70; rozsudok Súdneho dvora zo 14. októbra 2014 v spojených veciach C-12/13 P a C-13/13 P *Buono a i. v. Európska komisia*, EU:C:2014:2284.

č. 1234/2007 – Články 162 a 164 – Predmet a povaha náhrad – Kritéria stanovenia ich výšky – Právomoc generálneho riaditeľa generálneho riaditeľstva (GR) pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka podpísať sporné nariadenie – Zneužitie právomoci – ‚Komitológia‘ – Nariadenie (EÚ) č. 182/2011 – Článok 3 ods. 3 – Porada s riadiacim výborom pre spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov – Predloženie návrhu vykonávacieho nariadenia počas zasadnutia tohto výboru – Dodržiavanie lehôt – Porušenie podstatných formálnych náležitostí – Zrušenie pri zachovaní účinkov“

V odvolacom konaní Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu, ktorým Všeobecný súd zamietol žalobu⁷ o zrušenie vykonávacieho rozhodnutia EK č. 689/2013, ktorým sa stanovili vývozné náhrady za hydinové mäso na nulu v roku 2013. Súdny dvor tiež zrušil sporné vykonávacie nariadenie, pretože EK pri jeho prijímaní nedodržala lehotu aspoň 14 dní na predloženie návrhu riadiacemu výboru, umožňujúcu mu riadne preskúmať predložený návrh. Až do prijatia nového aktu však Súdny dvor zachoval účinky zrušeného vykonávacieho nariadenia EK.

M. Oblasť: Prístup k dokumentom

C-331/15 P Francúzska republika v. Schlyter (7. 9. 2017)

„Odvolanie – Právo verejnosti na prístup k dokumentom Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Článok 4 ods. 2 tretia zarážka – Výnimky z práva na prístup k dokumentom – Ochrana cieľov vyšetrovania – Smernica 98/34/ES – Články 8 a 9 – Podrobné stanovisko Európskej komisie k návrhu technickej normy – Zamietnutie prístupu“

EK odmietla fyzickej osobe sprístupniť podrobné stanovisko vydané v rámci postupu podľa smernice 98/34, upravujúcej postupy v oblasti technických noriem a pravidiel. Všeobecný súd však toto rozhodnutie zrušil.⁸ Na predmetné stanovisko sa podľa neho nevzťahovala výnimka nesprístupnenia podľa nariadenia 1049/2001 o prístupe verejnosti k dokumentom, keďže nie je súčasťou „vyšetrovania“. Subsidiárne ešte uviedol, že zverejnenie predmetného stanoviska by aj tak nemohlo ohroziť cieľ postupu uplatňovaného EK podľa smernice 98/34. Na rozdiel od Všeobecného súdu Súdny dvor usúdil, že daný postup EK, v rámci ktorého v nadväznosti na oznámenie návrhu technického predpisu členským štátom vydá podrobné stanovisko, spadá pod pojem „vyšetrovanie“. Pritom, uviedol niektoré všeobecné východiská pre význam tohto pojmu, ktorý samotné nariadenie 1049/2001 nedefinuje. Zároveň však potvrdil subsidiárne právne posúdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého by cieľ danej smernice nebol ohrozený zverejneným predmetného stanoviska. Odvolanie preto zamietol.

⁷Rozsudok Všeobecného súdu o 14. januára 2016 vo veci T-397/13 *Tilly-Sabco v. Európska komisia*, EU:T:2016:8.

⁸ Rozsudok Všeobecného súdu zo dňa 16. apríla 2015 vo veci T-402/12 *Schlyter v. Európska komisia*, EU:T:2015:209.

N. Oblasť: Sociálna politika

C-569/15 X. (13. 9. 2017)

C-570/15 X. (13. 9. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Uplatňovanie systémov sociálneho zabezpečenia – Migrujúci pracovníci – Určenie príslušnej právnej úpravy – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Článok 14 ods. 2 písm. b) bod i) – Osoba, ktorá je obvykle zamestnaná na území dvoch alebo viacerých členských štátov – Osoba zamestnaná v členskom štáte, ktorá počas trojmesačného neplateného voľna vykonáva závislé činnosti na území iného členského štátu – Osoba zamestnaná v jednom členskom štáte a vykonávajúca časť svojich činností v členskom štáte svojho bydliska“

V oboch veciach išlo o posúdenie statusu osôb vykonávajúcich závislú prácu na území dvoch členských štátov. Súdny dvor dospel k záveru, že osoba, ktorá vykonáva závislú prácu pre zamestnávateľa so sídlom na území jedného štátu a ktorá bez predchádzajúcej dohody so zamestnávateľom strávila v uplynulom roku malú časť svojho pracovného času (6,5%) vykonávaním práce pre klienta svojho zamestnávateľa v susednom členskom štáte, v ktorom má zamestnanec trvalé bydlisko, sa nepovažuje za osobu „obvykle zamestnanú na území dvoch členských štátov“. Pod daný pojem by však mohla spadať situácia, keď si osoba vykonávajúca závislú činnosť na území jedného členského štátu, v ktorom má trvalé bydlisko, vezme trojmesačné neplatené voľno, počas ktorého vykonáva závislú činnosť ako inštruktor lyžovania v inom členskom štáte. Uvedené platí za podmienky, že počas tohto neplateného voľna je v prvom členskom štáte stále považovaná za osobu vykonávajúcu závislú činnosť podľa vnútroštátnej úpravy sociálneho zabezpečenia a pokiaľ na území druhého členského štátu má vykonávaná činnosť obvyklú a významnú povahu, čo musí posúdiť vnútroštátny súd.

C-149/16 Socha a i. (21. 9. 2017)

C-429/16 Ciupa a i. (21. 9. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Hromadné prepúšťanie – Smernica 98/59/ES – Článok 1 ods. 1 a článok 2 – Pojem ‚prepustenie‘ – Stotožnenie ‚ukončenia pracovnej zmluvy na podnet zamestnávateľa‘ s prepustením – Jednostranná zmena pracovných podmienok a odmeňovania zamestnávateľom – Určenie ‚úmyslu‘ zamestnávateľa začať prepúšťanie“

Súdny dvor dospel k záveru, že povinnosť zamestnávateľa prerokovať so zástupcami zamestnancov zamýšľané hromadné prepúšťanie sa vzťahuje aj na situácie, keď zamestnávateľ plánuje uskutočniť jednostrannú zmenu pracovných podmienok (zníženie mzdy, či zmena podmienok vyplácania odmeny za odpracované roky), pokiaľ dôsledkom takejto zmeny je, že v prípade jej odmietnutia zo strany dotknutých zamestnancov dôjde k ukončeniu pracovného pomeru s týmito zamestnancami. Takéto opatrenia navyše možno považovať za „prepustenie“ v zmysle predmetnej smernice.

O. Oblasť: Štátna pomoc

C-329/15 ENEA (13. 9. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Pojem pomoc poskytovaná členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov – Povinnosť kapitálovej spoločnosti pôsobiacej v energetickom sektore, ktorá je vo výlučnom vlastníctve štátu, nakupovať elektrickú energiu vyrobenú kogeneráciou spolu s výrobou tepla“

Súdny dvor posudzoval, či vnútroštátny režim, podľa ktorého výrobcovia a dodávatelia elektriny musia preukázať, že časť celkového objemu nimi predanej elektriny predstavuje elektrinu získanú kogeneráciou, môže predstavovať štátnu pomoc v prospech podnikov vyrábajúcich elektrinu kogeneráciou. Prvou podmienkou existencie štátnej pomoci je zásah zo strany štátu alebo zo štátnych prostriedkov. Opatrenie stanovujúce povinnosť nákupu síce môže spadať pod pojem „pomoci“,⁹ avšak v danej veci treba vziať do úvahy, že opatrenie sa vzťahuje rovnako na súkromnoprávne aj verejnoprávne podniky, že tieto podniky ako dodávatelia elektriny znášali náklady spojené s nákupom elektriny z kogenerácie z vlastných finančných prostriedkov (nemohli preniesť finančnú záťaž na spotrebiteľa) a pri rozhodovaní o prijatí či neprijatí ponuky na nákup elektriny vyrobenej kogeneráciou neboli viazaní pokynmi na nákup zo strany štátu. Predmetné opatrenia tak nepredstavovali zásah zo strany štátu alebo zo štátnych prostriedkov.

C-300/16 P Európska komisia v. Frucona Košice (20. 9. 2017)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Pojem ‚pomoc‘ – Pojem ‚hospodárska výhoda‘ – Kritérium súkromného veriteľa – Podmienky uplatniteľnosti – Uplatnenie – Vyšetrovacia povinnosť Európskej komisie“

Ide o ďalší zo série rozsudkov týkajúcich sa košickej spoločnosti Frucona. Tento rozsudok o odvolaní nadväzoval na prvostupňový rozsudok, ktorým Všeobecný súd vyhovel žalobe¹⁰ spoločnosti Frucona Košice a zrušil rozhodnutie EK o poskytnutí štátnej pomoci zo strany SR tým, že miestny daňový úrad súhlasil s návrhom na vyrovnanie a v dôsledku toho s odpustením 65% svojej pohľadávky, hoci konkurzné či daňové exekučné konanie by boli pre SR údajne výhodnejšou alternatívou. Súdny dvor sa stotožnil s názorom Všeobecného súdu, že EK dostatočne nepreverila a nepreukázala, že by pre SR bolo v danom prípade v porovnaní s vyrovnacím konaním výhodnejšie konkurzné alebo daňové exekučné konanie. Podľa Súdneho dvora Všeobecný súd dostatočne spresnil rozsah vyšetrovacej povinnosti EK, ako aj druh dodatočných dôkazov, ktoré si EK mohla vyžiadať.

P. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

Spojené veci C-168/16 a C-169/16 Nogueira a i. (14. 9. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Súdna právomoc – Právomoc v oblasti individuálnych pracovných zmlúv – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Článok

⁹ Rozsudok Súdneho dvora z 19. decembra 2013 vo veci C-262/12 *Association Vent de Colère*, EU:C:2013:851.

¹⁰ Rozsudok Všeobecného súdu z 16. marca 2016 vo veci T-103/14 *Frucona v. Európska komisia*, EU:T:2016:152.

19 bod 2 písm. a) – Pojem ‚miesto, kde zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu‘ – Letecké odvetvie – Členovia posádky – Nariadenie (EHS) č. 3922/91 – Pojem ‚domáca základňa‘

Súdny dvor sa zaoberal pojmami „miesto obvyklého výkonu práce“ podľa nariadenia Brusel I a „domáca základňa“ podľa nariadenia 3922/91 pri určovaní právomoci vnútroštátnych súdov rozhodovať pracovnoprávny spor medzi leteckou spoločnosťou a jej zamestnancami. V pracovných zmluvách so spoločnosťou Ryanair bolo ako rozhodné právo určené právo členského štátu registrácie leteckej spoločnosti ako zamestnávateľa (Írsko), ale „základňa“ zamestnancov, v okolí ktorej museli podľa pracovných zmlúv bývať a z ktorej začínali svoje pracovné smeny, sa nachádzala v inom členskom štáte (Belgicko). Zdôraznil, že pojem „miesto, kde zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu“, má autonómnu povahu a nemožno ho bez ďalšieho stotožniť s pojmom „domáca základňa“. V tomto konaní však Súdny dvor pripustil, že pojem „domáca základňa“ predstavuje významnú indíciu na účely určenia miesta, kde zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu.

C-341/16 Hanssen Beleggingen (5. 10. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych a obchodných veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Súdna právomoc – Článok 2 ods. 1 – Právomoc súdu v mieste sídla alebo bydliska žalovaného – Článok 22 bod 4 – Výlučná právomoc v oblasti zápisu alebo platnosti titulov práv duševného vlastníctva – Spor týkajúci sa určenia, či osoba bola oprávnená zapísaná ako majiteľ ochrannej známky“

Súdny dvor v tomto prípade vykladal ustanovenia nariadenia Brusel I, ktoré upravujú výlučnú právomoc súdov vo veciach týkajúcich sa registrácie alebo platnosti patentov, ochranných známk, priemyselných vzorov alebo iných práv. Podľa Súdneho dvora horizontálny spor medzi dvoma súkromnoprávnymi osobami, o aký ide aj vo veci samej, ktorý sa týka určenia, či určitá osoba bola oprávnená zapísaná ako majiteľ ochrannej známky, a ktorý vznikol v nadväznosti na zápis dedičky ako majiteľky ochrannej známky do príslušného registra, nepredstavuje konanie týkajúce sa registrácie ochranných známk v zmysle nariadenia Brusel I.

C-218/16 Kubicka (12. 10. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Nariadenie (EÚ) č. 650/2012 – Dedičské veci a európske osvedčenie o dedičstve – Rozsah pôsobnosti – Nehnuteľnosť nachádzajúca sa v členskom štáte, ktorého právny poriadok nepozná vindikačný odkaz – Odmietnutie uznať vecné účinky takéhoto odkazu“

Poľská štátna príslušníčka sa u poľského notára dožadovala zriadenia závetu formou notárskej zápisnice podľa poľského práva, ktoré si vybrala ako rozhodné právo v súlade s nariadením 650/2012, ktoré upravuje právomoc a rozhodné právo v dedičských veciach. Podľa závetu mal okamihom jej smrti prejsť na jej nemeckého manžela jej podiel na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v Nemecku, ktorú mali manželia v spoluvlastníctve, aplikujúc tak inštitút tzv. vindikačného odkazu podľa poľského práva. Nemecká právna úprava však takýto inštitút nepozná. Preto poľský notár odmietol požiadavku na zriadenie uvedeného závetu. Súdny dvor však rozhodol, že relevantné ustanovenia nariadenia 650/2012 bránia tomu, aby orgán členského štátu odmietol uznať vecné účinky vindikačného odkazu,

ktorý je stanovený v rozhodnom dedičskom práve zvolenom porúčiteľom, pokiaľ dôvodom odmietnutia je to, že tento odkaz sa týka vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v členskom štáte, ktorého právo nepozná inštitút odkazu s priamym vecným účinkom k okamihu začatia dedičského konania.

C-278/16 Sleutjes (12. 10. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v trestných veciach – Smernica 2010/64/EÚ – Článok 3 ods. 1 – Právo na tlmočenie a preklad v trestnom konaní – Preklad ‚základných dokumentov‘ – Pojem ‚základný dokument‘ – Trestný rozkaz vydaný v rámci jednostranného zjednodušeného konania, v ktorom bola jeho adresátovi uložená pokuta za menej závažný trestný čin“

Vec sa týkala smernice 2010/64 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní. Súdny dvor dospel k záveru, že bez ohľadu na to, aký výklad pojmov v trestnom procese zavádza vnútroštátna práva úprava, pre účely tejto smernice musí byť pojem „trestný príkaz“, príp. „trestný rozkaz“ ako forma sankcionovania menej závažných trestných činov chápaný ako jeden zo „základných dokumentov“, ktoré musia byť podľa danej smernice riadne preložené do jazyka, ktorému adresát tohto rozhodnutia v trestnom konaní rozumie.

Q. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-223/16 Casertana Costruzioni (14. 9. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2004/18/ES – Článok 47 ods. 2 a článok 48 ods. 3 – Uchádzač, ktorý sa spolieha na využitie kapacít iného subjektu, aby splnil požiadavky obstarávateľa – Strata požadovaných kapacít – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca vylúčenie uchádzača z verejného obstarávania a pridelenie zákazky inému konkurentovi“

Súdny dvor konštatoval, že vnútroštátna legislatíva, ktorá neumožňovala, aby po predložení ponuky došlo k zmene v zostave konzorcia a na základe ktorej došlo k automatickému vylúčeniu konzorcia po tom, čo jeden z členov stratil požadovanú kvalifikáciu, je v súlade s právom EÚ. V prvom rade pripomenul zásadu rovnosti zaobchádzania, ktorá znamená, okrem iného, že uchádzač v zásade nemôže predloženú ponuku meniť.¹¹ V konaní vo veci samej by možnosť nahradiť člena konzorcia, ktorý stratil kvalifikáciu požadovanú pod hrozbou vylúčenia, predstavovala podstatnú zmenu ponuky a samotnej identity konzorcia. Verejný obstarávateľ by bol preto povinný vykonať novú kontrolu a konzorcium by získalo konkurenčnú výhodu, pretože by sa mohlo snažiť optimalizovať svoju ponuku s cieľom lepšie čeliť ponukám konkurentov v dotknutom zadávacom konaní, čo by jednoznačne predstavovalo nesúlady so spomínanou zásadou rovnakého zaobchádzania.

¹¹ Rozsudok Súdneho dvora z 4. mája 2017 vo veci C-387/14 *Esaprojekt*, EU:C:2017:338.

C-567/15 LitSpecMet (5. 10. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zmluvy na práce, dodanie tovaru a poskytnutie služieb – Smernica 2004/18/ES – Článok 1 ods. 9 – Pojem „verejný obstarávateľ“ – Spoločnosť, ktorej základné imanie vlastní verejný obstarávateľ – Interné operácie v rámci skupiny“

Súdny dvor posudzoval, či nedochádza k obchádzaniu harmonizovaných pravidiel o verejnom obstarávaní v situácii, keď štátna železničná spoločnosť, ktorá plní potreby všeobecného záujmu (zabezpečuje osobnú dopravu), využíva služby svojej dcérskej spoločnosti (napr. údržba lokomotív a koľajových vozidiel), ktorá pri zadávaní zákaziek voči tretím osobám (napr. dodávky materiálu) neaplikuje pravidlá verejného obstarávania, keďže sa na rozdiel od svojej materskej spoločnosti nepovažuje za verejného obstarávateľa. Súdny dvor konštatoval, že dcérsku spoločnosť verejného obstarávateľa, ktorá jednak realizuje operácie pre tohto verejného obstarávateľa a jednak operácie na trhu vyznačujúcom sa hospodárskou súťažou, sa môže kvalifikovať ako „inštitúcia, ktorá sa spravuje verejným právom“ (a teda ako „verejný obstarávateľ“), pokiaľ sú činnosti tejto spoločnosti nevyhnutné na to, aby jej materská spoločnosť (verejný obstarávateľ) mohla vykonávať svoju činnosť, a pokiaľ sa na účely plnenia potrieb všeobecného záujmu táto dcérska spoločnosť riadi inými ako ekonomickými úvahami.

R. Oblasť: Voľný pohyb osôb

C-184/16 Petrea (14. 9. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2004/38/ES – Smernica 2008/115/ES – Právo na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov – Pobyt štátneho príslušníka členského štátu na území iného členského štátu napriek zákazu vstupu na územie tohto štátu – Zákonnosť rozhodnutia o zrušení registračného potvrdenia a zákonnosť druhého rozhodnutia o vyhostení – Možnosť dovoľávať sa na základe námietky nezákonnosti skoršieho rozhodnutia – Povinnosť zabezpečiť preklad“

Grécke orgány sa dopustili omylu pri vydaní registračného potvrdenia občana EÚ podľa smernice 2004/38 štátnemu príslušníkovi iného členského štátu, ktorý bol v minulosti z Grécka vyhostený a bol mu uložený zákaz pobytu, ktorý bol v platnosti aj v čase získania predmetného registračného potvrdenia. Po zistení tohto omylu zrušili toto registračné potvrdenie a nariadili mu návrat do krajiny pôvodu. To však, okrem iného, vyvolalo pochybnosti o súlade so zásadou ochrany legitímnej dôvery. Súdny dvor rozhodol, že registračné potvrdenie má len deklaratórnu povahu a z jeho udelenia nemožno vyvodiť automatický záver o legálnosti pobytu dotknutej osoby. Zrušenie registračného potvrdenia za uvedených podmienok nebolo v rozpore ani s relevantnými ustanoveniami smernice 2004/38, ktorá upravuje voľný pohyb občanov EÚ, ani so zásadou ochrany legitímnej dôvery.

S. Oblasť: Životné prostredie

C-320/15 Európska komisia v. Helénska republika (14. 9. 2017)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 91/271/EHS – Čistenie komunálnych odpadových vôd – Článok 4 ods. 1 a 3 – Sekundárne čistenie alebo ekvivalentné čistenie“

Vo svojej žalobe EK vyčítala Grécku, že nevybudovalo systémy čistenia odpadových vôd v istých aglomeráciách a že si nesplnilo povinnosť zabezpečiť požadovanú kvalitu vôd vypúšťaných z čističiek v iných aglomeráciách. Súdny dvor dal za pravdu EK v tej časti žaloby, v ktorej Grécku vyčítala meškanie s vybudovaním systému čistenia vôd v istých aglomeráciách. Vo zvyšnej časti však žalobu zamietol, keďže namietané porušenie EK nepreukázala. Argument EK o nedostatočnej kvalite vzoriek vôd poskytnutých Gréckom odmietol ako neprípustný, keďže ho prvýkrát použila na pojednávaní. Naopak, počas predsúdnej fázy a v žalobe EK vytýkala Grécku iba to, že vzorky boli nereprezentatívne z dôvodu ich nedostatočného počtu.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

T-453/16 Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Prottypon GS1 v. EUIPO (3. 10. 2017)

„Ochranná známka Európskej únie – Námietské konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie 520Barcode Hellas – Relatívny dôvod zamietnutia – Čl. 8 ods. 4 nariadenia (ES) č. 207/2009 [súčasný článok 8 ods. 4 nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Identifikácia povahy označenia v námietkovom konaní – Iné skoršie označenie 520 – Identifikácia tovarov a služieb v námietkovom konaní“

Všeobecný súd v tomto spore zvrátil rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO a vyhovel žalobe, ktorou žalobca žiadal zrušenie uvedeného rozhodnutia. Odvolací senát EUIPO sa vo svojom rozhodnutí zaoberal podobnosťou sporného označenia, zahŕňajúceho slovnú časť „520Barcode Hellas“, s číselným označením čiarového kódu 520 ako identifikátora pre Grécko v systéme GTIN (Global Trade Identification Number). Odvolací senát EUIPO posudzoval predmetný identifikátor ako nezapísanú ochrannú známku a uviedol, že nie je jasná a žalobca ju neidentifikoval. Všeobecný súd však takýto záver odmietol a uviedol, že takéto označenie, akým je predmetný identifikátor, nie je možné považovať za nezapísanú ochrannú známku a je potrebné ho posudzovať ako iné označenie používané v obchodnom styku s väčším ako iba miestnym dosahom, pri ktorom sa uplatňujú odlišné kritériá.

T-878/16 Karelia v. EUIPO (6. 10. 2017)

„Ochranná známka Európskej únie – Slovná ochranná známka KARELIA – Absolútny dôvod zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Opisný charakter – Čl. 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [súčasný článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“

Odvolací senát EUIPO zamietol žiadosť o zápis ochrannej známky KARELIA z dôvodu nedostatku rozlišovacej spôsobilosti. Všeobecný súd rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO potvrdil a žalobu zamietol. Žalobca argumentoval, že označenie odkazovalo na grécke meno, a to na jeho vlastné priezvisko, a nie na región vo Fínsku. Všeobecný súd však uviedol, že označenie by príslušná verejnosť vnímala ako popisujúce zemepisný pôvod tovarov, keďže región Karelia vo Fínsku je známy pre produkciu biomasy a biopalív. Podobnej povahy pritom bola aj časť tovarov, na ktoré sa malo sporné

označenie vzťahovať. Skutočnosť, že ide aj o priezvisko žalobcu, bola preto v danom prípade irelevantná.

T-176/16 Kofola ČeskoSlovensko v. EUIPO (6. 10. 2017)

„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie UGO – Skoršia obrazová ochranná známka Európskej únie il UGO ! – Čiastočné vzdanie sa skoršej ochrannej známky – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Čl. 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [súčasný článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“

Žalobca v tomto konaní žiadal zrušenie rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO, ktorým bola zamietnutá jeho prihláška obrazovej ochrannej známky z dôvodu pravdepodobnosti zámeny so skoršou obrazovou ochrannou známkou. Je potrebné uviesť, že účastníci konania sa neskôr dohodli na súčasnom používaní ochranných známok, pričom žalobca bude používať svoju ochrannú známku pre nealkoholické nápoje, zatiaľ čo odporca (taliansky výrobca vín) obmedzil používanie svojej ochrannej známky pre alkoholické nápoje. Žalobca však aj po tejto dohode stále trval na žalobe, ktorou žiadal zrušenie rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO. Všeobecný súd ale žalobu zamietol a uviedol, že aj napriek odlišnej štylizácii predmetných označení ich slovná časť „UGO“ predstavuje hlavný element, ktorý si spotrebiteľ zapamätá a bude vnímať ako odkaz na pôvod tovaru. Potvrdil preto správnosť záveru EUIPO o pravdepodobnosti zámeny oboch známok.

T-670/15 Osho Lotus Commune v. EUIPO (11. 10. 2017)

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o výmaze – Slovná ochranná známka OSHO – Absolútny dôvod zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Opisný charakter – Čl. 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [súčasný článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Neexistencia rozporu s verejným poriadkom – Čl. 7 ods. 1 písm. f) nariadenia (ES) č. 207/2009 [súčasný článok 7 ods. 1 písm. f) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“

Všeobecný súd v tomto konaní potvrdil rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO o zápise slovej ochrannej známky OSHO. Žalobca okrem iného namietal, že zápis ochrannej známky by odporoval verejnému poriadku a obmedzoval právo na slobodu náboženského vyznania. Všeobecný súd žalobu zamietol a uviedol, že využívanie mena duchovného vodcu na komerčné účely nie je možné považovať za v rozpore s verejným poriadkom a zápis takého označenia nebráni slobode náboženského vyznania v zmysle čl. 10 Charty základných práv EÚ.

B. Oblasť: Inštitucionálne právo

T-585/16 Skareby v. Európska služba pre vonkajšiu činnosť (15. 9. 2017)

„Verejná služba – Úradníci – Sloboda prejavu – Povinnosť lojálnosti – Vážne poškodenie legitímnych záujmov Únie – Zamietnutie povolenia uverejniť článok – Výzva na zmenu textu – Článok 17a služobného poriadku – Predmet žaloby – Rozhodnutie o zamietnutí administratívnej sťažnosti“

ESVČ zakázala svojej zamestnankyni uverejniť jej článok, kým v ňom nezmení dva odseky, voči čomu sa táto zamestnankyňa bránila žalobou. Všeobecný súd však žalobu zamietol. Podľa neho sporné odseky

článku, ktorým chcela žalobkyňa upriamiť pozornosť na problém obťažovania zamestnancov EÚ s iným názorom na spôsob vedenia európskych inštitúcií, obsahovali znevažujúce, nepodložené a nekonkrétne tvrdenia poškodzujúce česť všetkých ľudí zamestnaných v hierarchickom postavení v európskych inštitúciách a predstavovali porušenie profesionálnej povinnosti lojality žalobkyne. Ochrana európskych inštitúcií voči tvrdeniam, ktoré môžu vážnym spôsobom negatívne ovplyvniť ich obraz, predstavuje sama osebe legitímny záujem EÚ ako cieľ všeobecného záujmu. Podľa Všeobecného súdu bola zachovaná rovnováha medzi zárukou práva na slobodu prejavu a ochranou legitímnych záujmov EÚ, pretože zamietnutie sa týkalo iba 2 odsekov z 24, čo žalobkyni poskytlo široké možnosti predložiť zmenený text.

C. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

T-327/15 Helénska republika v. Európska komisia (19. 9. 2017)

„EPUZF – Usmerňovacia sekcia – Zníženie finančnej pomoci – Operačný program – Právny základ – Prechodné ustanovenia – Aplikácia finančných opráv po dotknutom programovom období – Porušenie základných procesných pravidiel – Nerešpektovanie lehoty na prijatie rozhodnutia – Práva na obhajobu – Právo byť vypočutý – Právna istota – Legitímna dôvera – Ne bis in idem – Proporcionalita“

Všeobecný súd zamietol žalobu voči vykonávaciemu rozhodnutiu, ktorým EK uplatnila voči Grécku finančné opravy na podporu z orientačnej sekcie EPUZF na operačný program s cieľom obnovy vidieka. Okrem iného uviedol, že usmernenia EK týkajúce sa ukončenia programov štrukturálnych fondov na roky 2000 až 2006 nebránia tomu, aby EK aplikovala finančné opravy, aj keď akceptovala záverečnú správu o vykonávaní pomoci bez toho, aby od členského štátu požadovala jej úpravu. Vychádzal pritom z práva EK prijať finančné opravy v prípade, že podmienky čerpania z EPUZF neboli splnené, a to aj po konečnom finančnom vyrovnaní záväzkov EÚ. Aj po schválení záverečnej správy má EK právo posúdiť splnenie podmienok financovania na základe vyhlásenia o uzavretí operačného programu. Všeobecný súd neprijal ani námietku Grécka týkajúcu sa porušenia práva na obhajobu z dôvodu anglického jazyka korešpondencie EK. Grécko totiž jednak netvrdilo a ani nepreukázalo ťažkosti pri chápaní obsahu tejto korešpondencie a jednak jeho odpovede Všeobecný súd považoval za užitočné, pričom z nich vyplývalo úplné pochopenie tvrdení EK.

D. Oblasť: Prístup k dokumentom

T-653/16 R Maltská republika v. Európska komisia (25. 8. 2017)

„Dočasné opatrenia – Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Spoločná politika rybného hospodárstva – Nariadenie (ES) č. 1224/2009 – Dokumenty vymieňané medzi Maltou a Komisiou – Prístup poskytnutý spoločnosti Greenpeace – Návrh na odklad výkonu – Fumus boni iuris – Váženie záujmov“

Predseda Všeobecného súdu v tejto veci vyhovel návrhu Malty na odklad výkonu napadnutého rozhodnutia Komisie. Uvedeným rozhodnutím Komisia rozhodla o sprístupnení určitých dokumentov spoločnosti Greenpeace, o ktoré požiadala v súvislosti s údajne protiprávnym dovozom živého tuniaka modroplutvého z Tuniska na Maltu. Kritérium *fumus boni iuris* bolo splnené v niekoľkých rovinách.

Napríklad, podrobné posúdenie v rámci hlavného konania si vyžaduje otázka vzťahu dotknutých nariadení, teda nariadenia o prístupe verejnosti k dokumentom inštitúcií EÚ a nariadenia, ktorým sa zriaďuje systém kontroly Spoločenstva na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva, ktorá doposiaľ nebola v judikatúre EÚ vyriešená. Taktiež je potrebné riadne posúdiť, či EK nevyhodnotila nesprávne rozsah žiadosti spoločnosti Greenpeace. Rovnako predseda Všeobecného súdu vyhodnotil ako splnené kritérium naliehavosti, pričom bolo dôležité, že aj EK toto kritérium považovala za splnené. Napokon aj váženie záujmov dopadlo v prospech Malty.

T-451/15 AlzChem v. Európska komisia (7. 9. 2017)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty súvisiace s konaním o preskúmaní štátnej pomoci – Odmietnutie prístupu – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly – Povinnosť vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie – Prevažujúci verejný záujem“

Spoločnosť AlzChem sa neúspešne domáhala zrušenia rozhodnutia EK o odmietnutí prístupu k dokumentom súvisiacim s konaním o preskúmaní štátnej pomoci pre Novácke chemické závody. Všeobecný súd rozhodol, že samotný fakt, že príslušné dokumenty sú súčasťou administratívneho spisu súvisiaceho s konaním o preskúmaní štátnej pomoci, stačí na uplatnenie všeobecnej domnienky, že dokumenty týkajúce sa takéhoto konania sú dôverné. Uvedené platí bez ohľadu na to, či boli v žiadosti o prístup dokumenty konkrétne identifikované alebo obmedzené čo do počtu. Na prípad sa vzťahuje výnimka na ochranu účelu vyšetrovania, hoci vyšetrovanie štátnej pomoci bolo už rozhodnutím EK skončené, pretože na Všeobecnom súde momentálne prebieha konanie o žalobe proti tomuto rozhodnutiu¹² a od jeho výsledku bude závisieť, či EK ešte nebude musieť svoje rozhodnutie prehodnotiť.

E. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

T-175/15 Mabrouk v. Rada EÚ (5. 10. 2017)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia voči určitým osobám a subjektom vzhľadom na situáciu v Tunisku – Opatrenia prijaté voči osobám zodpovedným za spreneveru štátnych prostriedkov a voči osobám a subjektom, ktoré sú s nimi spojené – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov – Ponechanie zápisu mena žalobcu – Nedostatočný skutkový základ – Zjavne nesprávne posúdenie – Nesprávne právne posúdenie – Právo vlastníť majetok – Zásada riadnej správy vecí verejných – Primeraná lehota na rozhodnutie – Prezumpcia neviny – Návrh na prispôbenie – Potvrdzujúci akt – Nepripustnosť“

¹² Prebiehajúce konanie na Všeobecnom súde vo veci T-284/15 *AlzChem v. Európska komisia*. Okrem toho na Všeobecnom súde prebieha aj konanie vo veci T-121/15 *Fortischem v. Európska komisia*. K tomuto konaniu pozri uznesenie Všeobecného súdu z 13. septembra 2017 vo veci T-121/15 *Fortischem v. Európska komisia*, EU:T:2017:648, ktoré sa týkalo dôverného zaobchádzania s niektorými časťami procesných dokumentov voči spoločnosti AlzChem, ktorá je v danom konaní vedľajším účastníkom.

Všeobecný súd v tejto veci zamietol žalobu proti reštriktívnym opatreniam týkajúcim sa Tuniska, keďže všetky dôvody v žalobe a v druhom návrhu na úpravu žaloby považoval za nedôvodné. Napríklad, údajný vývoj súdnych konaní voči žalobcovi, z ktorého by vyplývalo oslabenie dôkazov voči nemu (ak by aj existoval), nemôže zaväzovať Radu, aby odstránila jeho meno z príslušného sankčného zoznamu. Rada tiež nebola povinná okamžite ukončiť sankčné opatrenia z dôvodu protiprávnej neprimeranej dĺžky konania v Tunisku. Ďalej, neprimerané trvanie rozhodovania Rady treba skúmať vo svetle čl. 41 Charty základných práv EÚ, a nie čl. 47 Charty. Sporné tlačové vyhlásenia Rady tiež neporušovali zásadu prezumpcie neviny. Nemožno ich vykladať doslovne, ale treba zohľadniť ich kontext. Napokon, zrušenie sporných reštriktívnych opatrení nemôže závisieť od skončenia procesu prechodu k demokracii v Tunisku. Pokiaľ ide o prvý návrh na úpravu žaloby, ten Všeobecný súd odmietol ako neprípustný. Žalobca sa pokúšal rozšíriť žalobu o návrh na zrušenie rozhodnutia Rady v liste, ktorým zamietla jeho žiadosť o zrušenie predchádzajúceho rozhodnutia týkajúceho sa jeho osoby. Podľa Všeobecného súdu však bol sporný list čisto potvrdzujúcim aktom.

F. Oblasť: Štátna pomoc

T-671/14 Bayerische Motoren Werke v. Európska komisia (12. 9. 2017)

„Štátna pomoc – Regionálna investičná pomoc – Pomoc Nemecka v prospech spoločnosti BMW pre veľký investičný projekt v Lipsku na výrobu dvoch modelov elektrických vozidiel (i3 a i8) – Rozhodnutie o vyhlásení pomoci za čiastočne zlučiteľnú a čiastočne nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ – Článok 108 ods. 2 a 3 ZFEÚ – Stimulačný účinok pomoci – Nevyhnutnosť pomoci“

Predmetom konania bola štátna pomoc, ktorú spoločnosti BMW poskytlo Nemecko na otvorenie nového závodu v Lipsku. EK pomoc schválila vo výške 17 miliónov EUR, ktoré boli potrebné na vyrovnanie čistých nákladov spojených s otvorením závodu. Ak by totiž pomoc nebola priznaná, závod by nemohol byť na tomto mieste otvorený. Nemecko však požadovalo, aby za oprávnenú štátnu pomoc EK považovala aj kompenzáciu dodatočných nákladov, ktoré závodu vznikli po prijatí rozhodnutia o predmetnej investícii a jej umiestnení v Lipsku. EK to odmietla, nakoľko podľa nej pomoc vo výške presahujúcej 17 miliónov EUR už nemala stimulačný účinok na prijatie rozhodnutia o predmetnej investícii a jej umiestnení v Lipsku, a preto už mala negatívny dopad na hospodársku súťaž. Všeobecný súd rozhodnutie EK potvrdil, pričom okrem iného uviedol, že EK mohla vychádzať z oznámenia o kritériách pre dôkladné posúdenie regionálnej pomoci pre veľké investičné projekty a že mohla zároveň s posúdením stimulačného účinku posúdiť aj primeranosť pomoci.

T-11/07 DEP Frucona Košice v. Európska komisia (20. 9. 2017)

„Konanie – Výpočet trov konania – Štátna pomoc.“

Aj toto konanie sa týkalo dlhoročného sporu ohľadom štátnej pomoci, ktorá mala byť podľa EK poskytnutá košickej spoločnosti Frucona, išlo však len o otázku náhrady trov konania za konanie pred Všeobecným súdom, ktoré Frucona iniciovala v roku 2007, a za nadväzujúce odvolacie konanie pred Súdnym dvorom. Spoločnosť Frucona požadovala od EK zaplatenie trov konania vo výške 151 064,94 EUR. EK nesúhlasila s takto vyčíslenou výškou trov konania. Ani po viacerých výmenách písomných

návrhov nedošlo medzi spoločnosťou Frucona a EK ohľadom trov k dohode, preto sa spoločnosť Frucona obrátila na Všeobecný súd, ktorý jej priznal trovy konania vo výške 76 954,18 EUR.

T-138/15 Aanbestedingskalender a i. v. Európska komisia (28. 9. 2017)

„Štátna pomoc – Finančné opatrenia poskytnuté holandskými orgánmi na vytvorenie a zavedenie platformy pre elektronické verejné obstarávanie TenderNed – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje neexistencia štátnej pomoci – Služby všeobecného záujmu nehospodárskej povahy“

Žalobcovia sa domáhali zrušenia rozhodnutia EK, ktorým rozhodla, že činnosti holandskej štátnej elektronickej platformy verejného obstarávania TenderNed sú službami verejného záujmu nehospodárskej povahy, a v dôsledku toho realizácia a financovanie TenderNed nie je štátnou pomocou. Všeobecný súd sa stotožnil s názorom EK. Funkcionality TenderNed sú poskytované verejným obstarávateľom bez akéhokoľvek poplatku a poskytujú prostriedky na zabezpečenie toho, že verejní obstarávatelia plnia svoje zákonné povinnosti vyplývajúce z pravidiel verejného obstarávania (na úrovni EÚ ako aj vnútroštátnej úrovni). Činnosti TenderNed sú tak spojené s výkonom verejnej moci, a teda predstavujú služby všeobecného záujmu nehospodárskej povahy. EK preto správne rozhodla, že Holandsko realizáciou a financovaním platformy TenderNed štátnu pomoc neposkytlo.